

sesforanstaltninger og vedvarende energianlæg,

- at industrilandene og herunder Danmarks ansvar i henhold til klimakonventionen for at bistå udviklingslandene med teknologioverførsel, kapacitetsopbygning m.v. fastholdes og konkretiseres.

Folketinget bekræfter desuden, at Danmark fastholder 20 pct. CO₂-reduktion 2005 i forhold til 1988 og 21 pct. 2008-2012 i forhold til 1990. Regeringen opfordres til at fremlægge initiativer, der vil sikre disse målsætningers opfyldelse gennem en rent indenlandsk indsats.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 12).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herfter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Martin Glerup, talte om at feje for egen dør. Jeg er meget, meget enig med hr. Martin Glerup i dette perspektiv. Men på den baggrund er der alligevel tre forhold i hr. Martin Glerups tale, der foruroliger mig. Men det er muligt, at jeg kan have misforstået hr. Martin Glerup.

Det første spørgsmål lyder: Er det rigtigt forstået, at regeringen fortsat mener, at Danmark hundrede procent skal feje for egen dør og ordne sin nedskæring ved en ren indenlandsk indsats?

Det er det ene. Jeg tror, at ministeren har bekræftet det, men jeg synes også, at det er rart at høre fra hr. Martin Glerups mund, for jeg forstod hr. Martin Glerup på en ganske anden måde.

Det andet er spørgsmålet om, hvem Danmark skal knytte bånd til: Er hr. Martin Glerup indstillet på, at Danmark knytter bånd til G77-landene, der jo netop siger, at vi ubetinget skal satse på en national indsats på minimum 70 pct., og i givet fald hvordan vil hr. Martin Glerup sikre, at vi netop støtter disse lande?

Det tredje spørgsmål ...

Formanden:

Det kan vi desværre ikke nå i denne omgang.

Søren Kolstrup (EL):

Det tager vi så i næste omgang.

Formanden:

Ja, det må vi så.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Som jeg sagde i min ordførertale, drejer det sig om en balancegang her. Det er klart, at vi har den målsætning at feje for egen dør så godt som muligt. Samtidig skal vi ikke slå et slag i luften. Danmark kan ikke klare det her problem alene.

Vi skal have de andre europæiske lande med, og dér har man så sagt, at mindst 50 pct. af indsatsen skal ske på hjemmebane. Så mener jeg, at det er helt o.k., at vi går ind, hvor vi får mest miljø for pengene, og hjælper ulandene og andre lande med overgangsproblemer med kapacitetsopbygning, og jeg synes, at det er en udmærket kombination. Det er ikke sådan et alt eller intet-projekt, det her. Det kræver et langt og et sejt træk.

Og selvfølgelig skal vi knytte bånd til G77-landene og have den målsætning, at vi gør det så godt som muligt både på hjemme- og udebane.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Har jeg forstået hr. Martin Glerup rigtigt: At EU-politikken er vigtigere end at knytte bånd til G77, og at man altså entydigt går fra 70 pct.-kravet til 50 pct.-kravet, og at hr. Martin Glerup går hånd i hånd med en hr. Hans Christian Schmidt, som jeg kan se dernede? Er det nu målsætningen, altså ud med 70 pct. og ind med 50 pct. – så enkelt – og ud med G77-landene?

Det andet spørgsmål går på, at hr. Martin Glerup sagde nej tak til bogholderikneb. Jeg er meget enig med hr. Martin Glerup, men skal disse bogholderikneb, hvad angår planteoptag, afskaffes helt eller delvis? Siger hr. Martin Glerup helt eller delvis nej tak til drivhusgangstere?

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Det er jo en kendsgerning, at CO₂-udslippet har den samme skadelige virkning, uanset om det opstår i New York City eller i Vorbasse. Og derfor drejer det sig om, at vi i fælles flok får gjort en indsats imod det her problem, og derfor kan man jo ikke afskrive EU, som egentlig har lagt nogle ret gode og bindende retningslinjer frem i håb om at få samtlige 160 lande med på dem. Det kan man ikke afskrive.